

uit Brieven van
ZONNESCHONKINDEREN

Beste Zonnestraaltjes,

Daar ben ik weer. Jullie zult wel gedacht hebben: waar blijft hij toch. Nu, dan zal ik maar gauw beginnen. Zoals jullie weten waren we juist in Bazel aangekomen, nou de volgende dag gingen we naar de dierentuin. Die was heel aardig. Er was een chimpansee, die had een borstelen daar sjouwde hij het heele hok mee door. Soms klom hij heel hoog en sjouwde dan aan zijn voet de borstel mee. Ook waren er pinguïns.

's Middags gingen we naar Montreux, in Lausanne moesten we overstappen.

Den volgenden morgen gingen we een groote wandeling maken. 's Zondags wandelden wij naar Chillon. Daar zagen wij de kerker waar Richard Leeuwenhart en Bonivar hebben gevangen gezeten, waarover de Engelsche dichter Byron zoo'n beroemd gedicht gemaakt heeft. Ook zijn we naar Les Pleiades geweest, eerst met de elctrische tram

naar Blonay, dan met de tandradbaan naar Les Pleiades.

Toen we eindelijk boven aangekomen waren liepen we al dadelijk door de sneeuw. Er was een grappig hotelletje waar we gegeten hebben. 's Middags wandelden we terug tot Caux, waar we het treintje oppikten en verder naar beneden gingen. Woensdagmiddag zijn wij nog naar Glion geweest en daar hebben we een leuk houten ezeltje gekocht en toen zijn we terug gegaan.

Den dag daarop gingen we naar Genua. Daar kwamen we 's avonds aan, we logeerden in Hotel de Londres, vlakbij het station. Den volgenden morgen gingen we aan boord van de Johan de Witt; om twaalf uur vertrokken we uit Genua. Eerst voeren we een tijdje langs de kust. Maar daarover een volgende keer meer. Dus nu, dag! Veel groeten van jullie mede-abonné's

TJEERD EN MIES VAN ANDEL.

**MOZART
EN HET KNAPPE JONGETJE.**

MOZART is een der grootste componisten van alle landen en alle tijden. Hij leefde van 1756 tot 1791, is dus slechts 35 jaar geworden. In dat korte leven heeft hij groote schatten aan liefelijke, wonderschoone muziek gecomponeerd. Hij was een wonderkind. Reeds op zijn zevende jaar ging zijn vader, die zelf een bekend musicus was, met hem en zijn vijf jaar ouder zusje Marie Anne een kunstreis van drie jaar maken. Ze trokken door München, Weenen, Parijs, Londen, ze gaven concerten in Holland en Zwitserland en overal oogsten de kinderen de grootste lof met hun pianospel in hoofdzaak, maar de kleine Wolfgang Amadeus speelde ook prachtig orgel en viool. Bovendien componeerde hij toen al.

Vele herinneringen aan zijn kunstreis door Holland zijn bewaard gebleven — het Stadhouders Hof, onder Willem V en Wilhelmina van Pruisen

ontving de drie Mozarts hartelijk en genoot zeer van het schoone spel der kinderen. Toen Mozart later getrouwd was en in Weenen woonde, kreeg hij eens bezoek van een dertienjarigen jongen, die den naam had, dat hij buitengewoon goed piano kon spelen.

De jongen speelde voor Mozart en deze prees hem om zijn mooi spel. Toen zei de jongen, over gelukkig door dien lof:

„Maestro (meester), hoe gaat dat toch: componeren? Zoudt U me eens willen zeggen hoe ik componeeren moet?”

Mozart keek bedenkelijk. „Ja, dat is niet zoo heel makkelijk. Bovendien ben je er nog wel wat jong voor!”

„Maar Maestro!” merkte de jongen op. „Toen U dertien jaar was, had u al zooveel gecomponeerd.”

„Ja —” zei Mozart. „Maar zie je — ik heb ook nooit aan iemand hoeven te vragen, hoe ik 't doen moest —”

NANNIE VAN WEHL.